

**A Trefort Ágoston Szakképző Iskola diákjai között a**  
**költészet napja tiszteletére meghirdetett**  
**„Trefort poétája”**  
**költői verseny eredménye:**

**a „Trefort poétája”**  
**cím birtokosai**  
**2012. ápr. 11-től egy esztendeig**

**Balázs Rózsa 11. a**

**Szabad vagyok...**

Szabad vagyok, akár a madár  
itt élek én, ez az én hazám.  
Én is szállok, amerre látok,  
ha kerestek, sehol sem találtok.

Erős vagyok, akár a tigris,  
amit akarok, azt megszerzem én is.  
Bársonyba bújtatva, szelíd külső mögött  
egy vad rejtőzik, és ha bántanak, ölök.

Gyors vagyok, akár a ló,  
hozzám a földön nincs fogható.  
Vágtató paták alatt dobban a föld szíve,  
egyre jobban tetszik az életnek az íze.

Kiszámíthatatlan vagyok, akár a majom,  
ha rám nézel, nem tudod, mi az én bajom.  
Élek boldogan e szép tájon,  
úgy, hogyha meghalok, semmi se fájjon.

## Balla Róbert 11. a

### Remény

Előbb bizsergő  
gondolat volt.  
Egy érzés,  
mit oly halkan  
gyámoltalan  
sután, rekedt  
hanggal suttogtam  
két csók között  
az arcodba.  
Így vált szóvá.  
Befészkelte magát  
a tudatodba,  
megpihent  
a lelkedben,  
majd visszatükröződött  
onnan, szemedből  
a szemembe.  
Felfogtad, majd  
visszadobtad.  
Benned múltó  
érzés volt csak  
hangulat...  
S rögtön el is  
felejtetted,  
mintha ott sem  
lett volna.  
Ajkadon a szó  
kimondva,  
az az apró  
egyszeri jó  
mily múlandó  
gyönyörű szó:  
szeretlek..

## Konyha György 11. a

### A megváltó

Kegyetlen játék ez az élet.  
Mondd meg kérlek, mikor ér véget?  
Meddig tarthat még a kín, a szenvedés?  
Meddig várjam még az ébredést?

Úgy hiányzik nekem a csend, a béke,  
mint koldusnak egy falat kenyér,  
Könyörülj már meg rajtam végre,  
hisz eleget szenvedtem nyugalomért.

Repülök messze, nem tudom, merre.  
Zuhanok a csábító végtelenbe.  
Itt nem létezik bú és fájdalom,  
itt vár majd reám édes nyugalom.

Jöjj el halál, te csendes Megváltó,  
tépd ki lelkem e gonosz világból.  
Ne legyen több bú s szomorúság,  
az én életem már elvadult bonyolultság.

## Péter János 1/11. b

### Rég a szívem

Arcod mintha angyalok faragták volna,  
Szeretlek. Sokat álmodoztam rólad.  
A szívemben rég ott élsz már.  
Szeretlek Téged nagyon rég!

### Itt szeretek élni

Hollóháza itt van a Zemplénben,  
Itt szeretek élni, itt az életem.  
Körülöttem szép táj, s az erdők!  
Minden gyönyörű, és jó itt a levegő!

## **Kamaszokról**

Keresnek, de nem találnek.  
Akarnak, de nem vallják azt.  
Mindig szeretetre vágnak,  
Addig, míg felnőtté válnak.  
Szükségük van megértésre,  
Olykor dolgokat szégyellnek.  
Kutatnak a nagyvilágban.  
Rendetlenek, nem vigyáznak.  
Óráról órára mindig mást akarnak.  
Legtöbbször csak sírnak-rínak.

## **Szerelem első látásra**

Szerelem volt első látásra.  
Szerelem volt első pillantásra.  
Csillogó szeme a tóban visszatükröződött.  
Mikor megláttam, szívem kiugrott a helyéről.  
Csillogó, gyönyörű szeme,  
mely a sötétben napnál is erősebben világít.

# KÜLÖNDÍJ – próza kategória

**Zsarnai Imola**

## Igazából mennyország

Egy négyéves beteg kisfiúról, s kitartó, hittel teli családjáról szól a történetem. Róluk, akik három esztendőn keresztül egyetlen fiúgyermekük betegségével küzdöttek. Betegsége egy vakbél-átfúródással kezdődött.

1993. június 13-án, egy tavaszi délutánon az apa, Péter hazaért lelkeszi munkájából, mivel lelkipásztorként dolgozott a lisszaboni egyháznál. Ekkor közölte vele a felesége, Sonja, hogy gyermekük, Dávid 39 fokos lázban fekszik. Dávid már alig kapott levegőt, erős hasi fájdalmai voltak. Az orvos hamarosan megérkezett, szerencsére időben. Azonnal mentőt hívtak, s bevitték a helybéli kórházba, édesanyja vele utazott a mentőautóban, édesapja autóba ült, s úgy sietett utánuk. A kórház tőlük 7 km-re volt. A kórházba érve Dr. Jon azonnal megvizsgálta a gyermeket, s közölte a szülőkkel, hogy Dávid vakbele begyulladt, és átfúródott a bélfalon. Sonja könnyeivel küszködve azt se tudta, hogyan segíthetne egyetlen fiúgyermekén, aki olyan pici és védtelen.

- Nem hagyhatjuk így az én kisfiamat! - szólalt fel Péter.

- Mindent elkövetünk, hogy Dávid rendbejöjjön. Eltávolítjuk azt a beteg vakbelet. - közölte Dr. Jon.

Míg a műtét zajlott, Sonja és Péter a folyosón vártak. A négyórás műtét után a nővérek és Dr. Jon közölték, hogy minden rendben ment. A szülők megnyugodtak, de még mindig aggódtak Dávidért. Áthelyezték a fiút egy külön kórterembe, ugyanis egy hétig megfigyelés alatt tartották. Mikor fölébredt az altatásból, olyan gyengédnek látszott, de szemei ragyogtak, mikor megpillantotta édesapját és édesanyját.

- A jó Isten kegyelméből magához tért. - mondta Péter.

Mikor Dávidot hazaengedték, szülei örömmel jöttek érte. Újra mehetett oviba, s játszhatott a vele egykorú gyerekekkel. Lisszabonba is beköltözött a nyár, s Péterék terveztek egy látogatást a nagymamához. Az apa beszélt a helyettesítő lelkipásztorral, hogy két vasárnap prédikáljon helyette, ugyanis kéthetes látogatást terveztek. Dávid nagyon örült az utazásnak, ugyanis imádta a nagymamát. Sonja bepakolt, és másnap reggel indultak is. Háromórás volt az út, de Dávid nem unatkozott. Viháncolt, énekelt, és alig várta, hogy megérkezzenek. A nagymama friss kalácsot és kenyeret süített nekik, és meleg vacsorával várta őket. Mikor megérkeztek, Dávid azonnal a nagymama ölébe ugrott, és csak annyit mondott:

- Szeretlek, nagymami!

- Az Úr áldjon meg, drága gyermekem. - mondta a nagymama.

Miután megebédelték, elmentek egy kicsit kirándulni az erdőbe. Énekeltek, szalonnát sütöttek, és sátoroztak. A nagymami minden este mesélt Dávidnak. Lassan eltelt a két hét, s indultak haza. Dávid átaludta a hazafelé vezető utat. Péternek ez feltűnt, és Sonjára nézett.

- Furcsa, hogy csak alszik. Máskor már ilyenkor énekel.

- Állj oldalra, nézzem meg, lehet, hogy valami baj van. - mondta Sonja.

Úgy is volt. Dávid ismét égett a láztól. 10 perc elteltével már Lisszabonban voltak, s egyenest a kórházba vitték. Dr. Jon előkészített mindent, és elvégezték a vizsgálatokat. Közölte a szülőkkel, hogy Dávid eltávolított vakbele helyén egy nagy gennycsomó keletkezett, ami sajnos a beleket is megtámadta. Sonja zokogva a földre rogyott, s úgy imádkozott gyermekéért.

- Doktor úr, mi a teendő ilyen esetben? – kérdezte Péter nyugtalanul.

- Azonnal meg kell műtenünk. - felelte Dr.Jon.

A műtét elkezdődött, minden a szokásos rutin szerint történt egy jó ideig. De hirtelen minden megváltozott, csökkent a fiú pulzusa, vérnyomása, s egyszer csak a kis szíve leállt. A doktor azonnal elkezdte az újraélesztést, öt perc után sikerült újraindítani a fiú szívét, de ez alatt az öt perc alatt a kisfiú halott volt. Hála az égnek sikerült a műtét, de két hétig ismét megfigyelés alatt tartották. Miután eltelt a két hét, hazaengedték. Végre minden visszatért a régi kerékvágásba. Egy délután a család szalonnasütésre készült. Péter tüzet rakott, Dávid ügyesen összeszedte a nyársakat a raktárból, és Sonja előkészítette a friss szalonnát. Mikor leültek a tűz köré mind a hárman, Dávid mesélni kezdett.

- Tudod apa, én jártam a mennyországban.

- Mikor jártál ott, gyermekem? - kérdezte Péter.

- Amikor műtöttek. - felelte Dávid, és tovább mesélt. - Láttam, amikor a fehér köpenyes bácsik operáltak, s azt is, hogy imádkoztál kint a várószobában. Azt is tudom, hogy édesanya telefonált a nagymaminak.

Péter Sonjára nézett, de nem tudott megszólalni. A kisfiú nem hagyta abba a mesélést.

- S azt tudtad, anya, hogy találkoztam odafenn a nővéremmel?

- Mindezt honnan tudhatja, hiszen két hónapos terhes voltam, mikor elvetéltem. És még én sem tudtam, hogy fiú-e vagy lány volt. - mondta Sonja Péterre nézve.

- Vajon tényleg járt ott? – kérdezte Péter feleségét.

Elmesélte Dávid azt is, hogy találkozott dédapjával, aki születése előtt 30 évvel halt meg. S azt mondta:

- Ott senki sem öregszik meg.

- Mesélj még, fiam - szólt az apa.

- Énekeltek nekem az angyalok is, és láttam azt a lovat, amit csak Jézus tud megülni.
- Minden bizonyíték arra utal, hogy a fiunk tényleg járt a mennyországban, efelől nincs semmi kétség. - mondta Péter feleségének.

A történet megindítóan egyszerű üzenetet hordoz arról, hogy a mennyország valóban létezik, s ha hiszünk a csodákban, akkor semmi sem lehetetlen. Ez a csodálatos történet megerősít minket abban, hogy milyen fontos szerepet játszik a hit, a szeretet és a békesség az életünkben.